

Karta

öfver

Storgrufvan

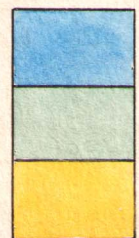
i Furboberget

i

Norrbärke socken, Kopparbergs län

upprättad, dels efter äldre karta, dels på grund af egna den 2 Februari 1900 afslutade mätningar af

Herman Sundholm

Svartmalm

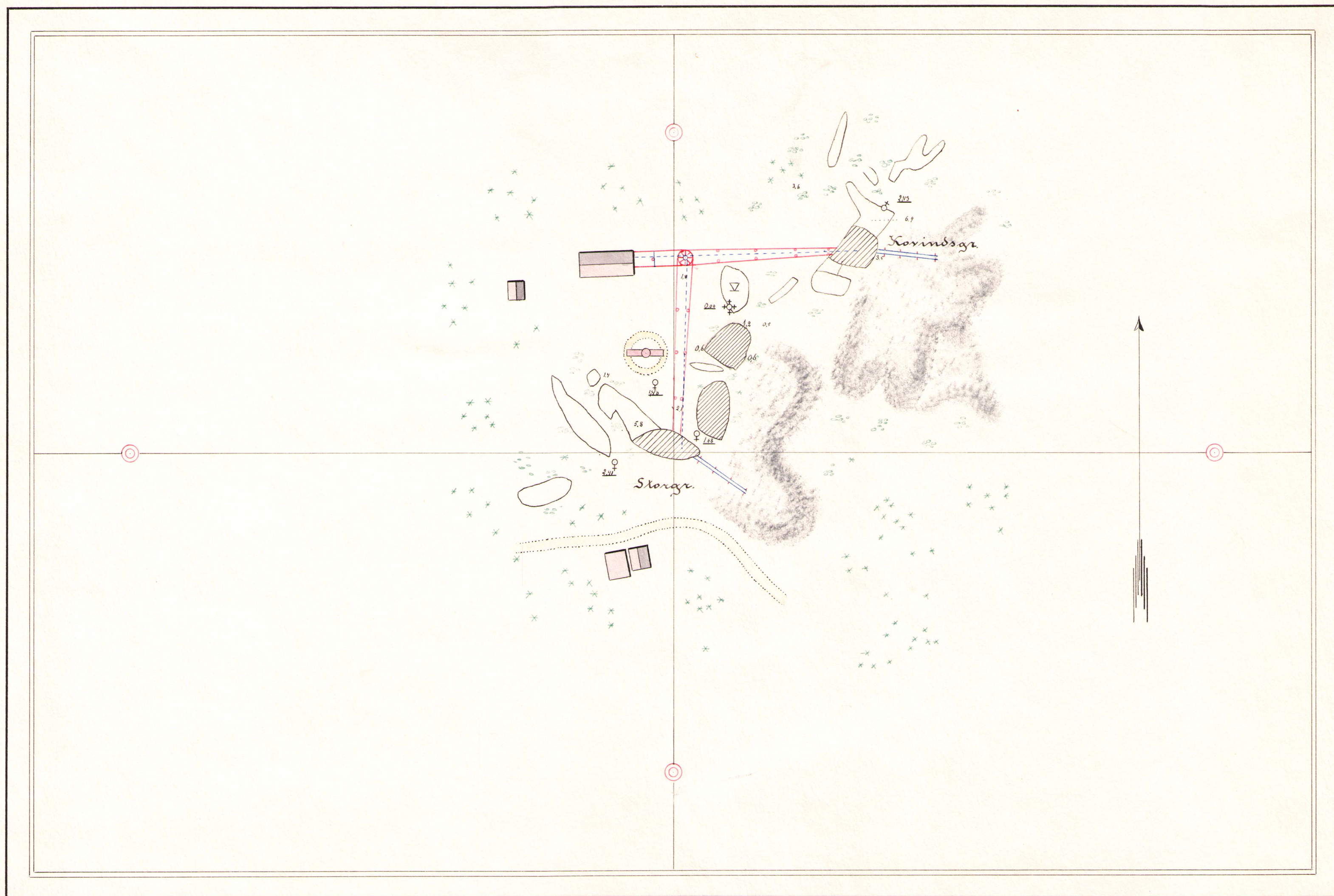
Grönskarn

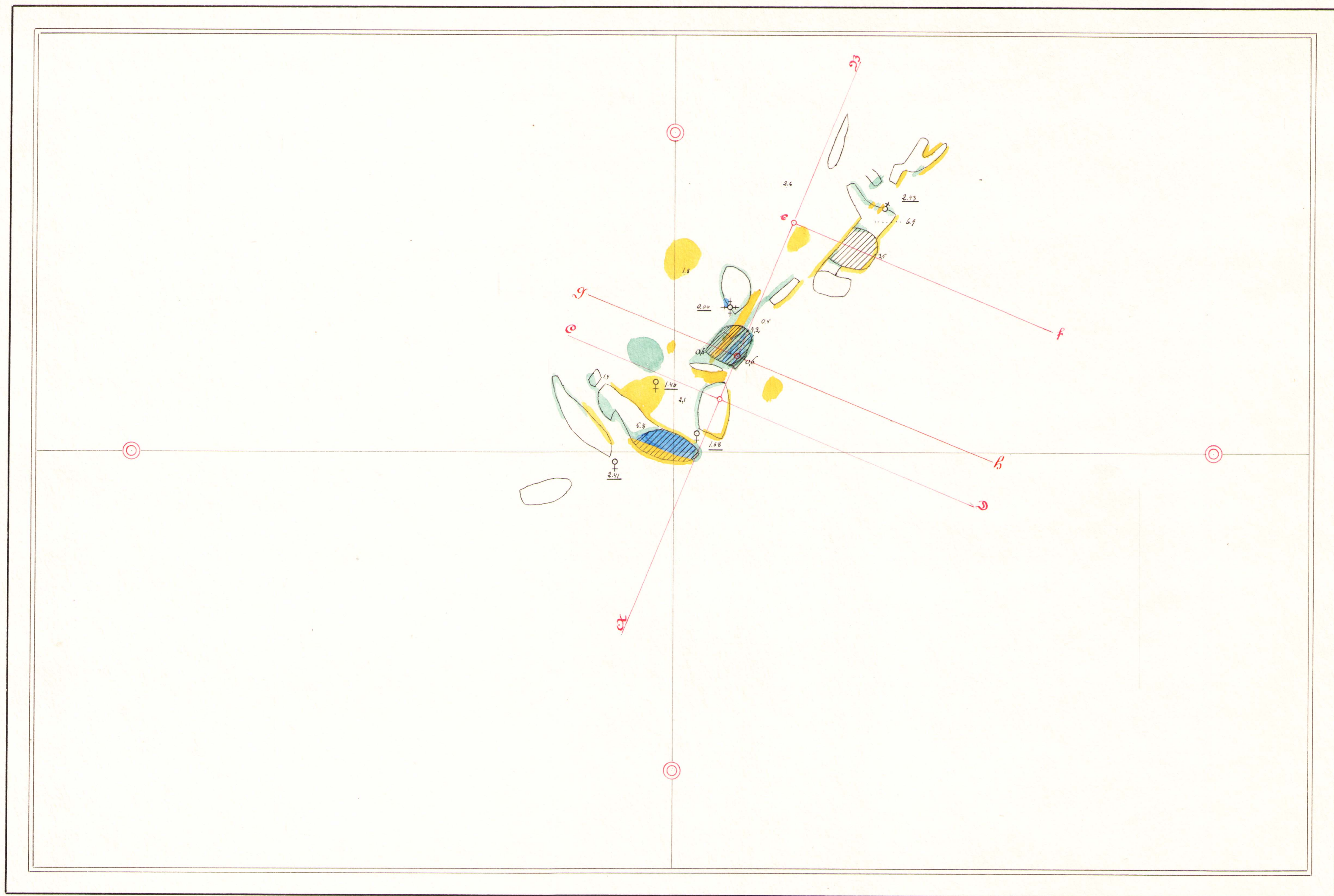
Hölleflintgneis

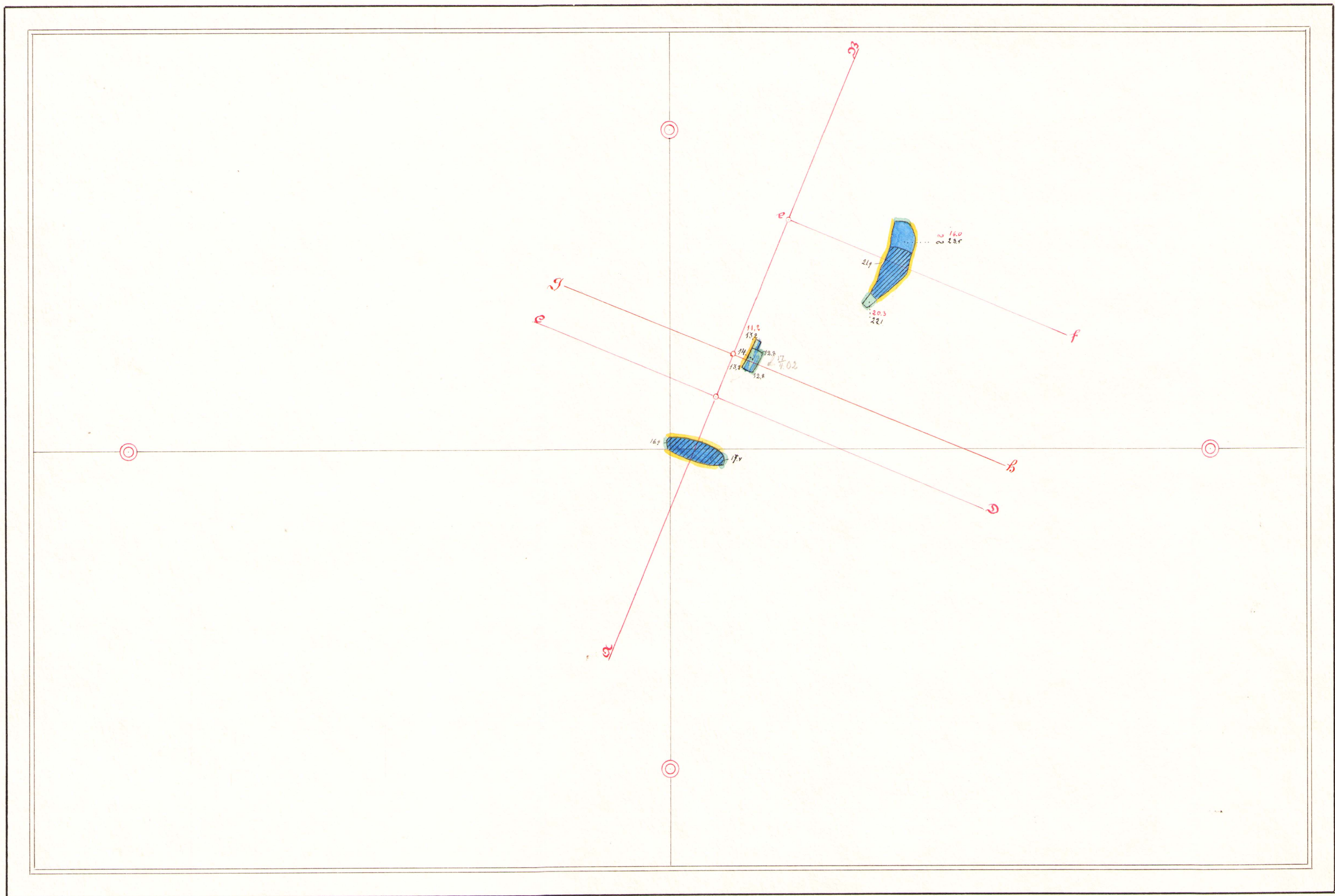
Skala 1:800

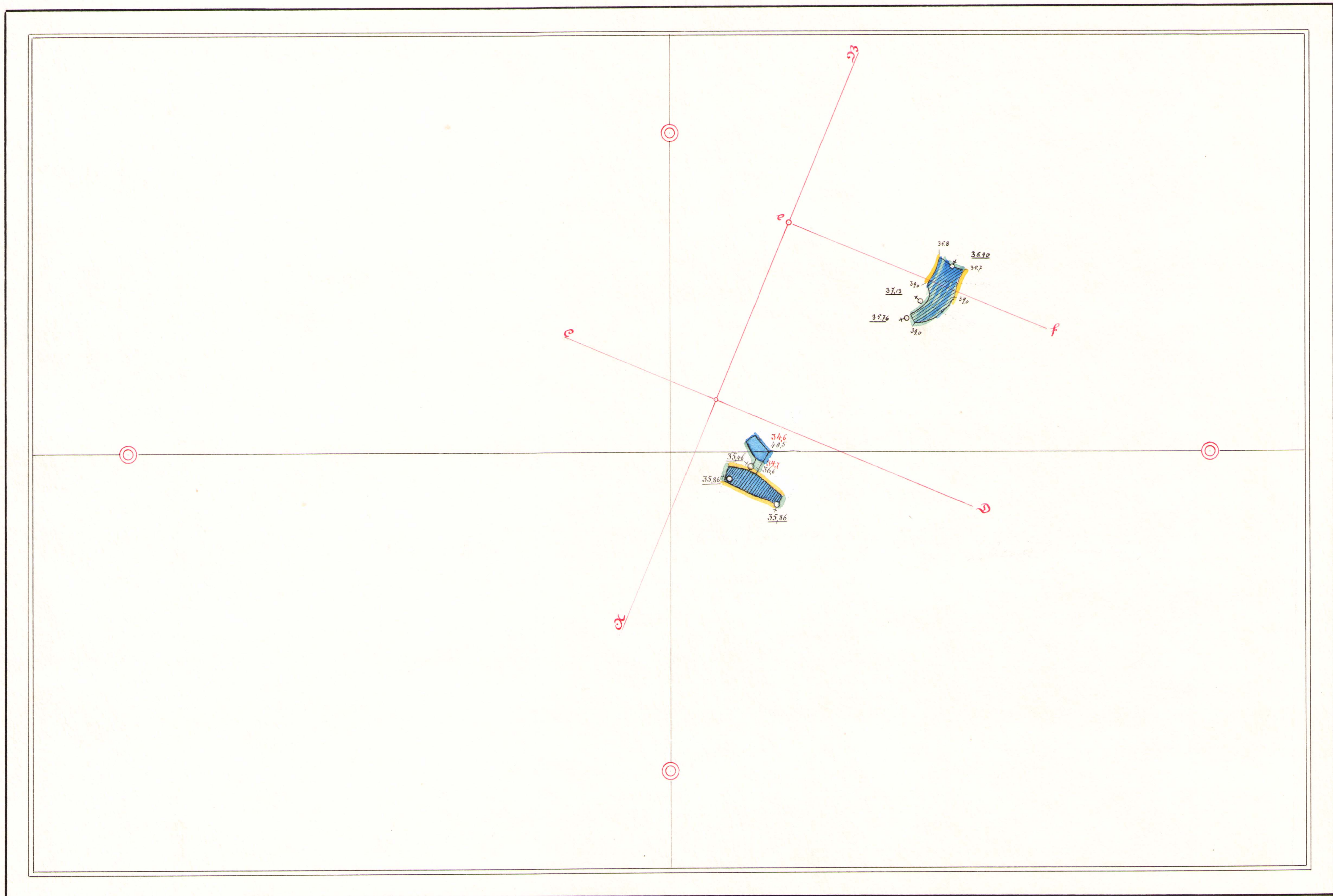
Kompletteringsmätningar till denna karta

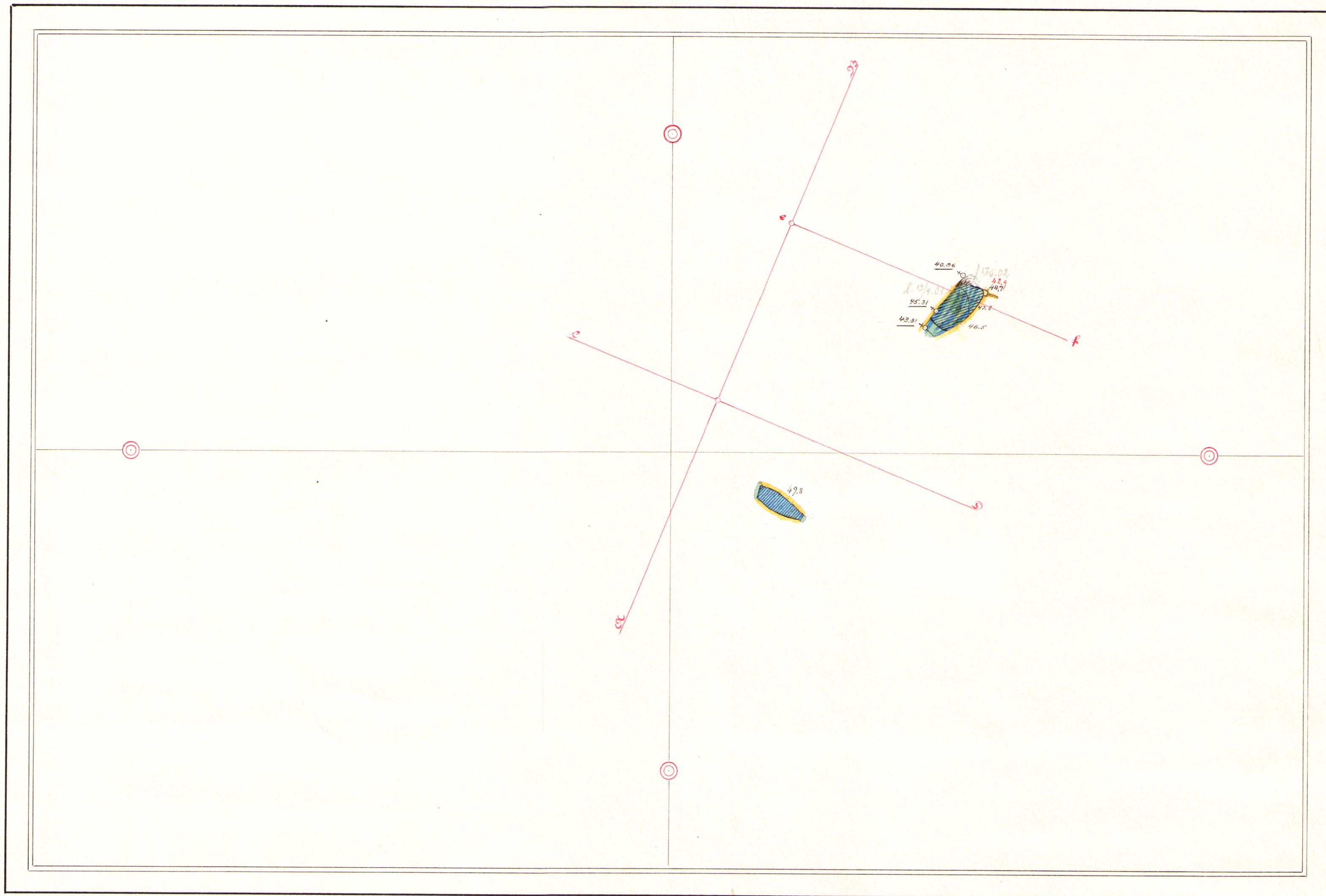
för tiden		Vetkst äärd af	Inlagd på denna karta		Collationerad af
från och med	till och med		af	den	
19 ² / ₂ 00	19 ¹⁷ / ₄ 01	H. Sundholm	Carl Fyggare	19 ²¹ / ₁₁ 01	C. H. M. M.
19 ¹⁷ / ₄ 01	19 ¹⁷ / ₄ 02	Aug. Siljeström	C. H. Mannerström	19 ⁸ / ₁₁ 02	
19 ¹⁷ / ₄ 02	19 ¹⁴ / ₅ 03	Aug. Siljeström	C. H. Mannerström	19 ¹⁵ / ₁₂ 03	
19 ¹¹ / ₅ 03	19 ²² / ₄ 04	D ^e	D ^e	19 ² / ₃ 05	
19 ²² / ₄ 04	19 ¹³ / ₄ 05	H. Sundholm	Carl Fyggare	19 ²⁴ / ₇ 06	

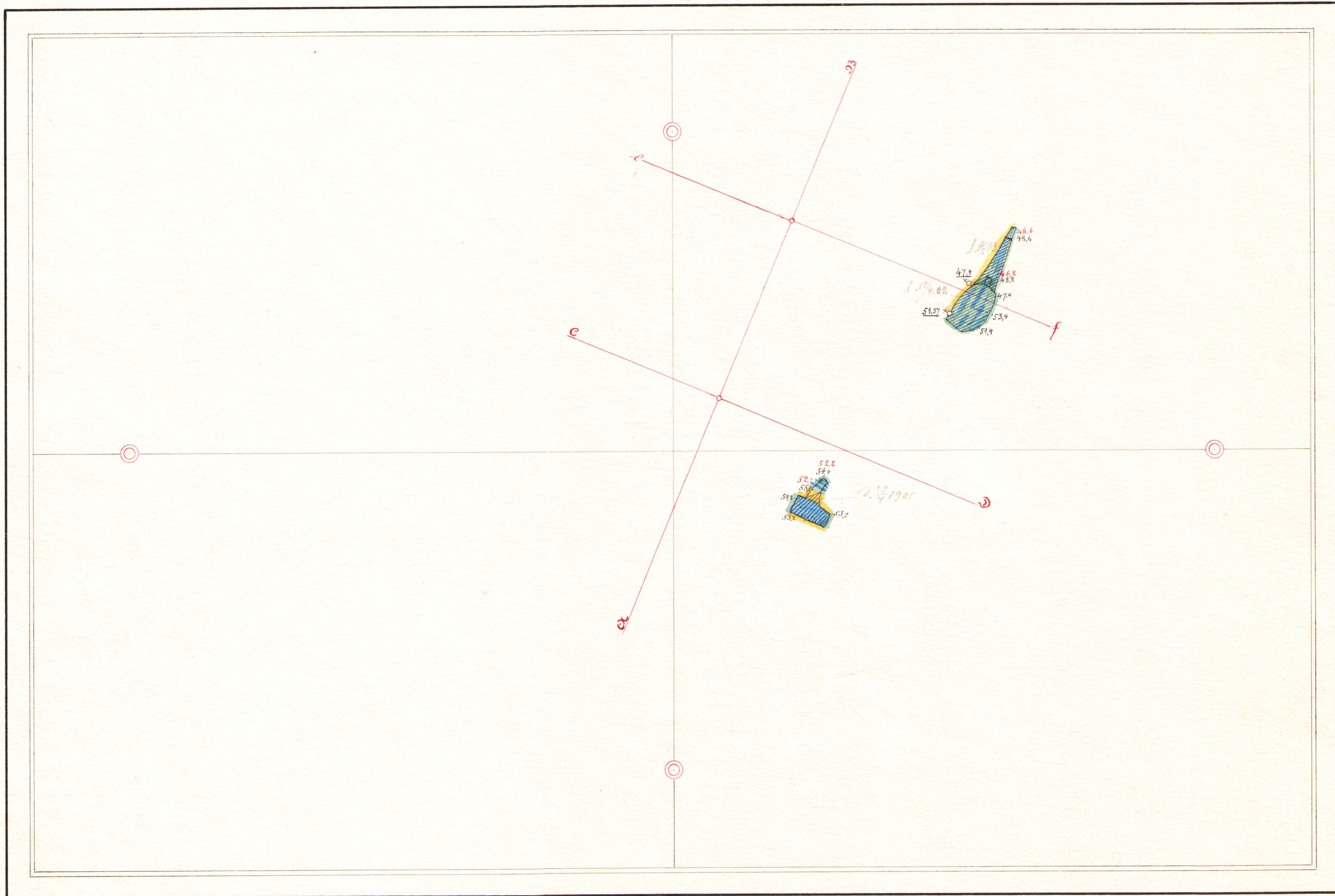

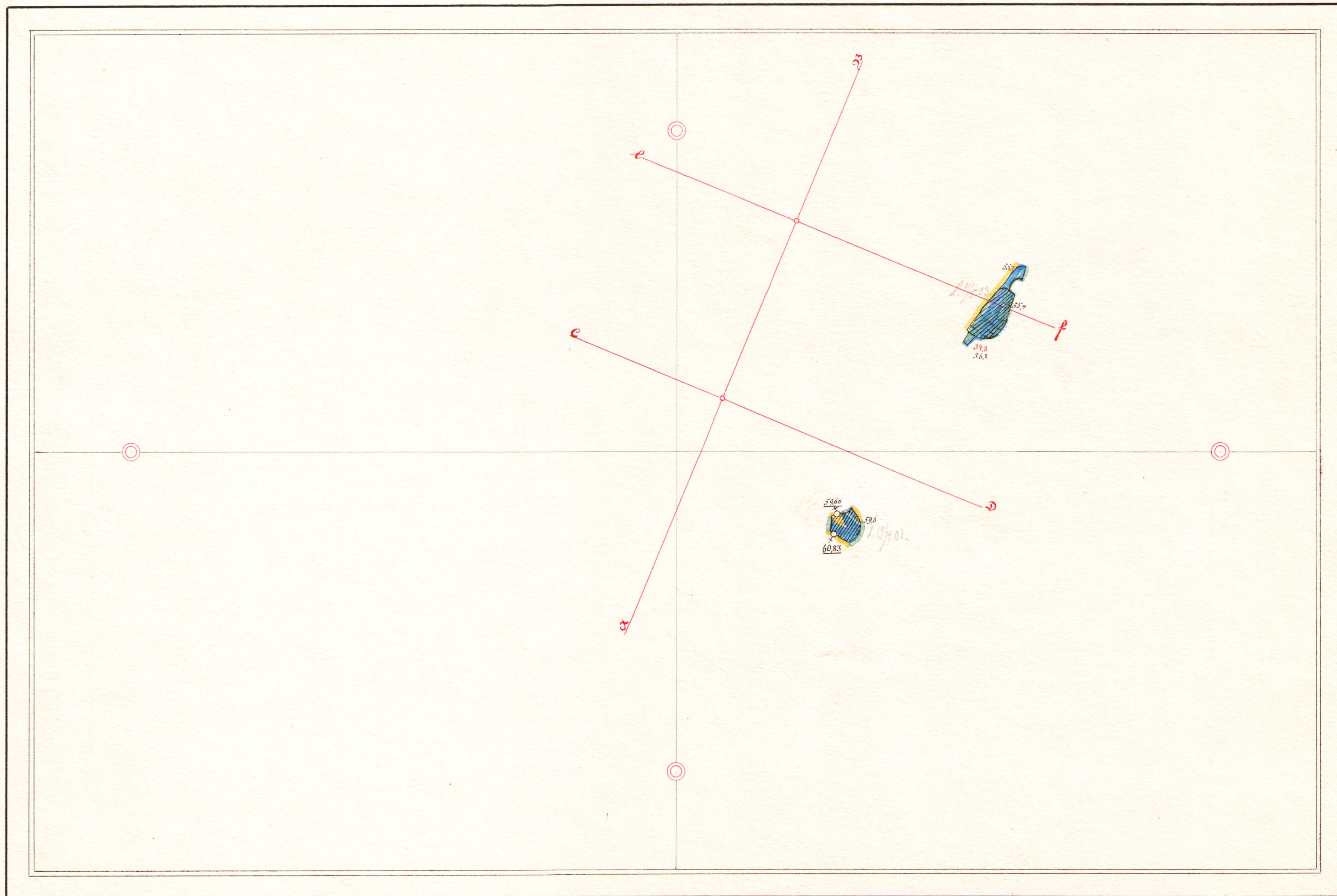

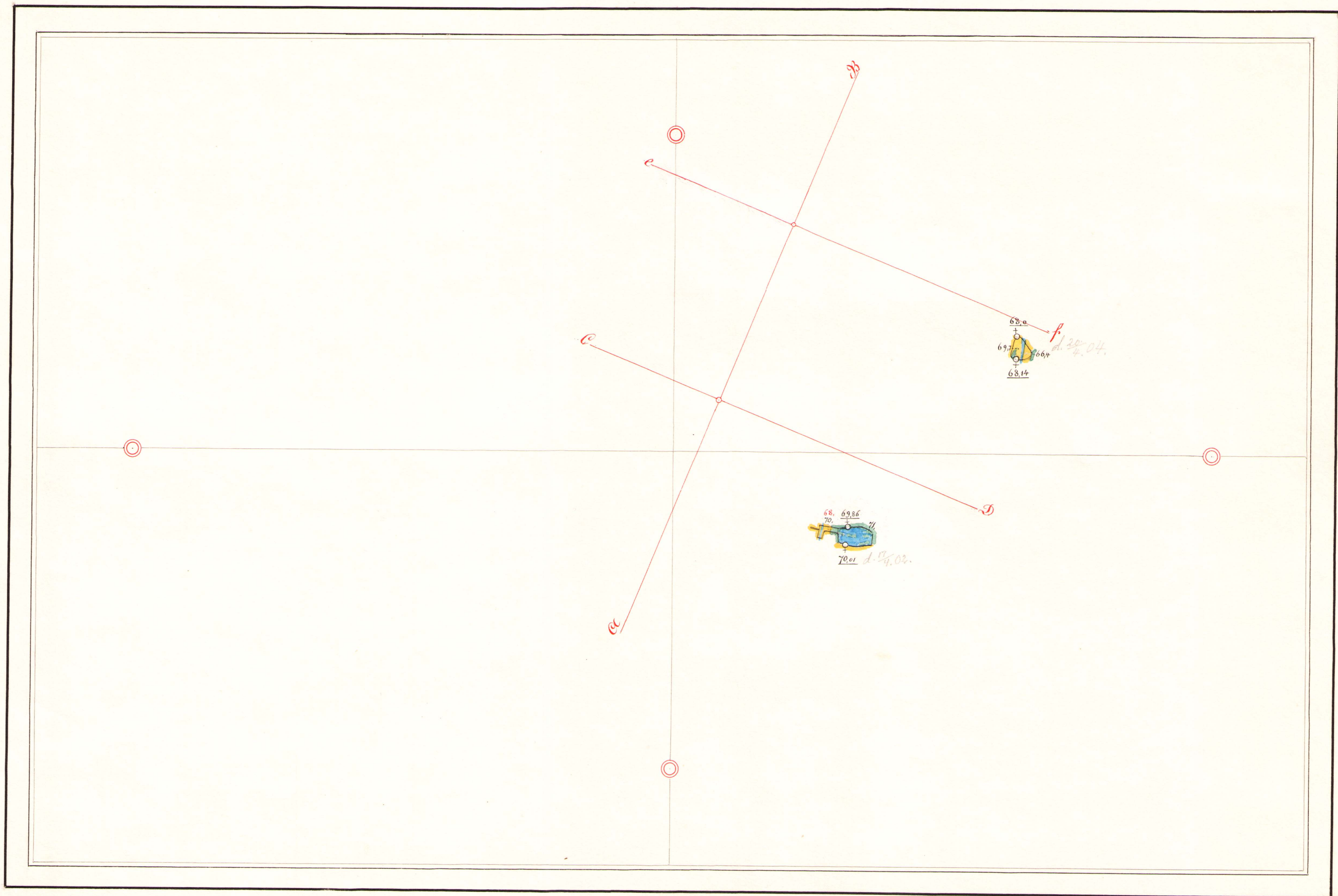

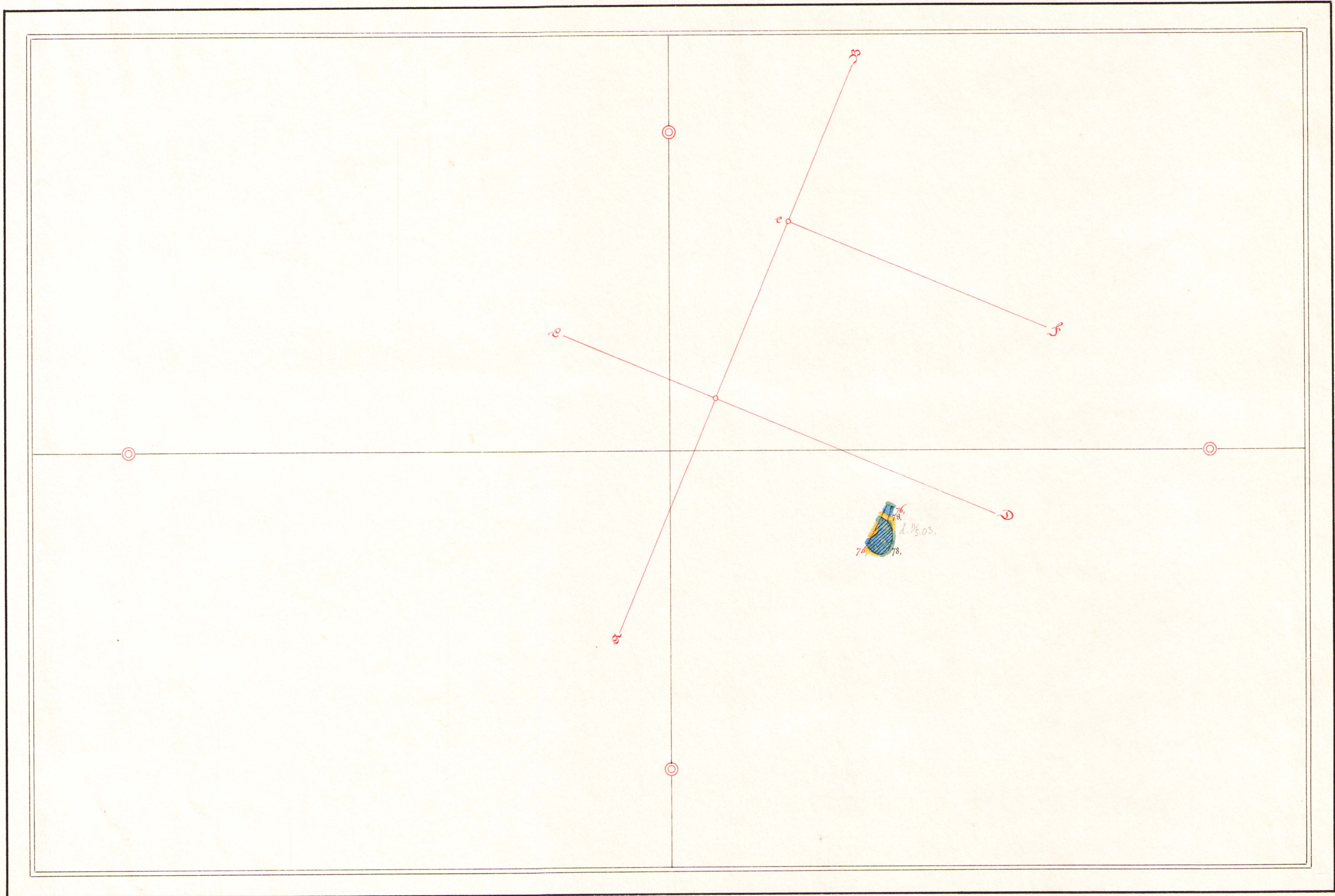

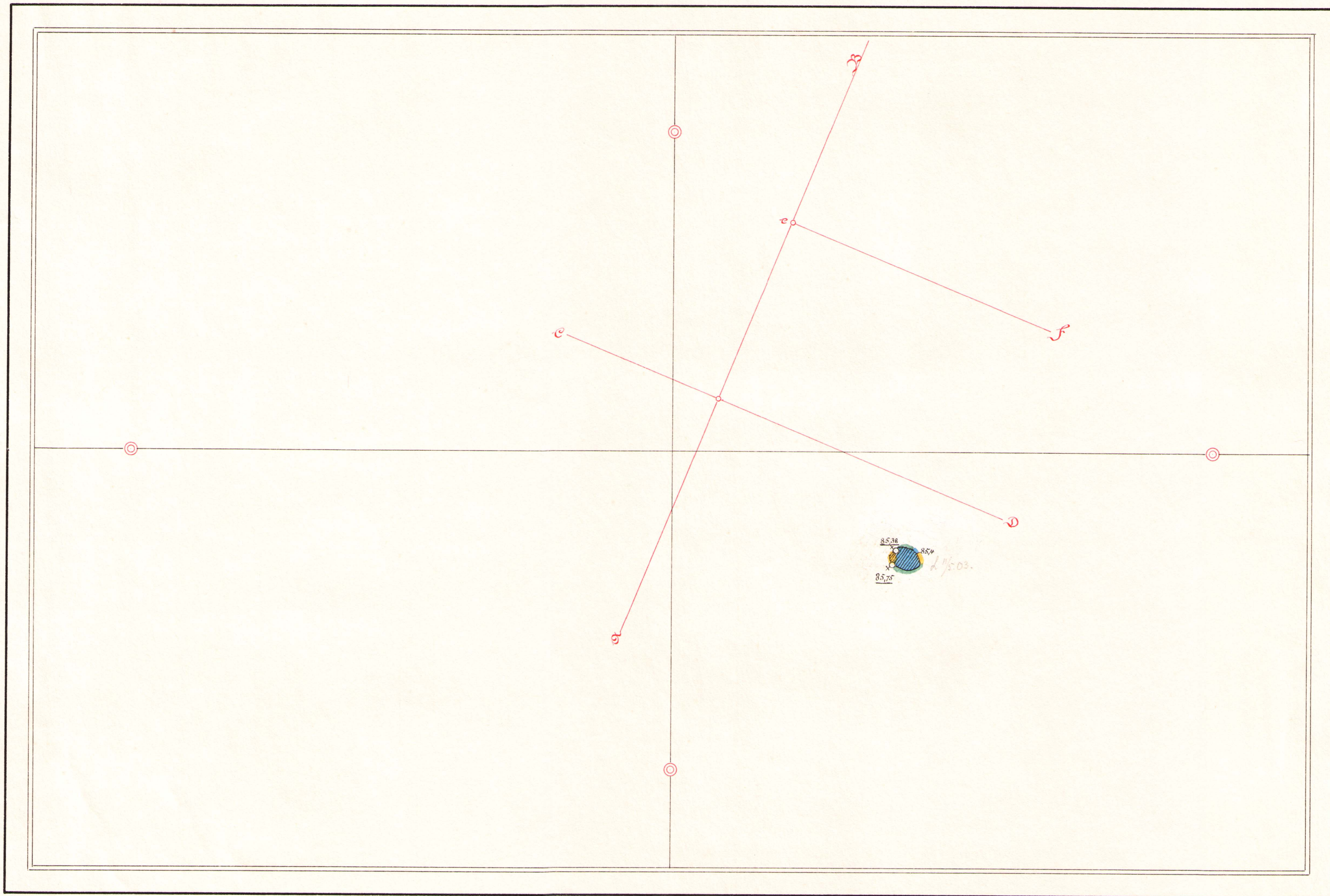

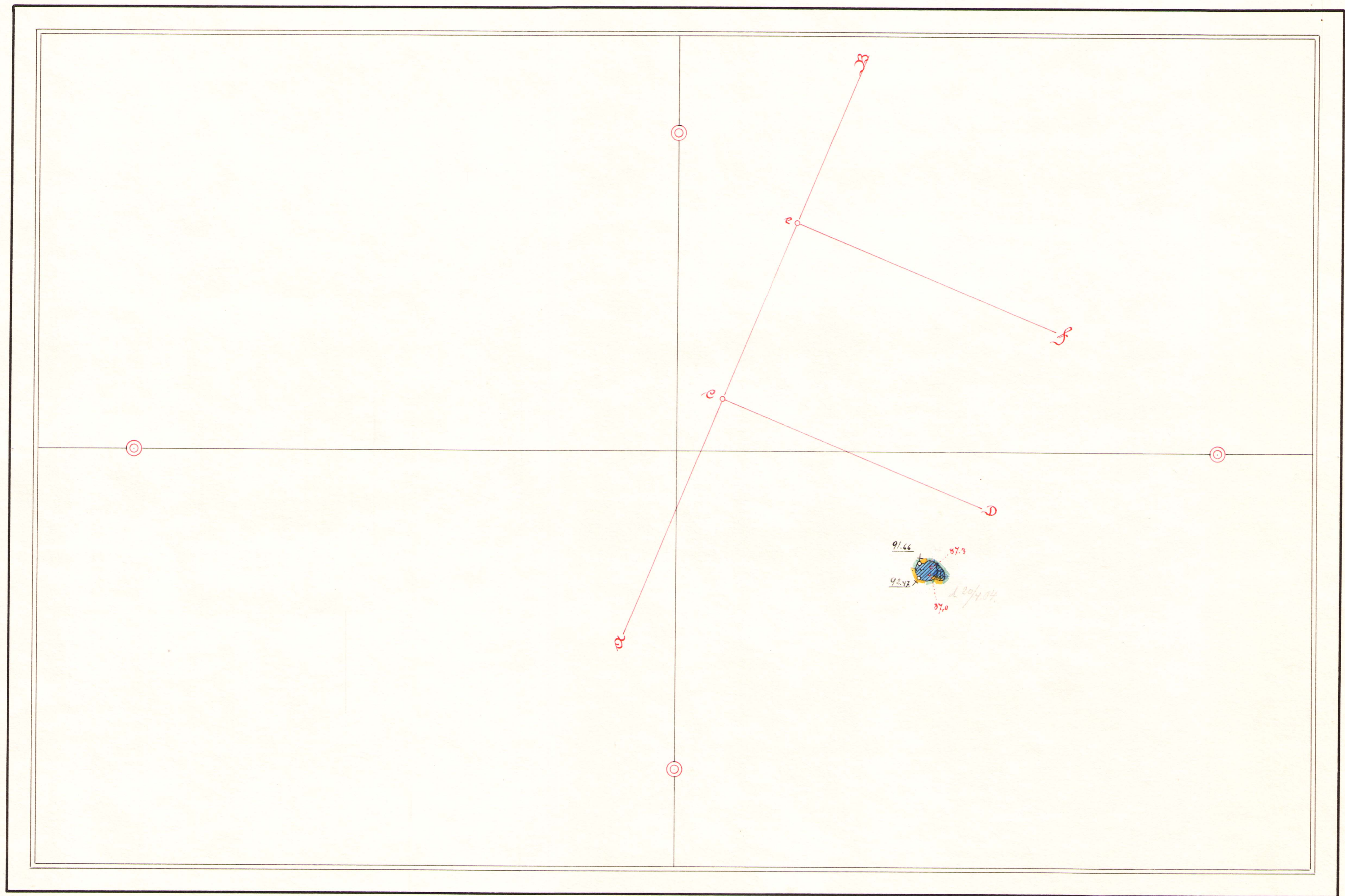

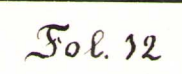
Sol 7

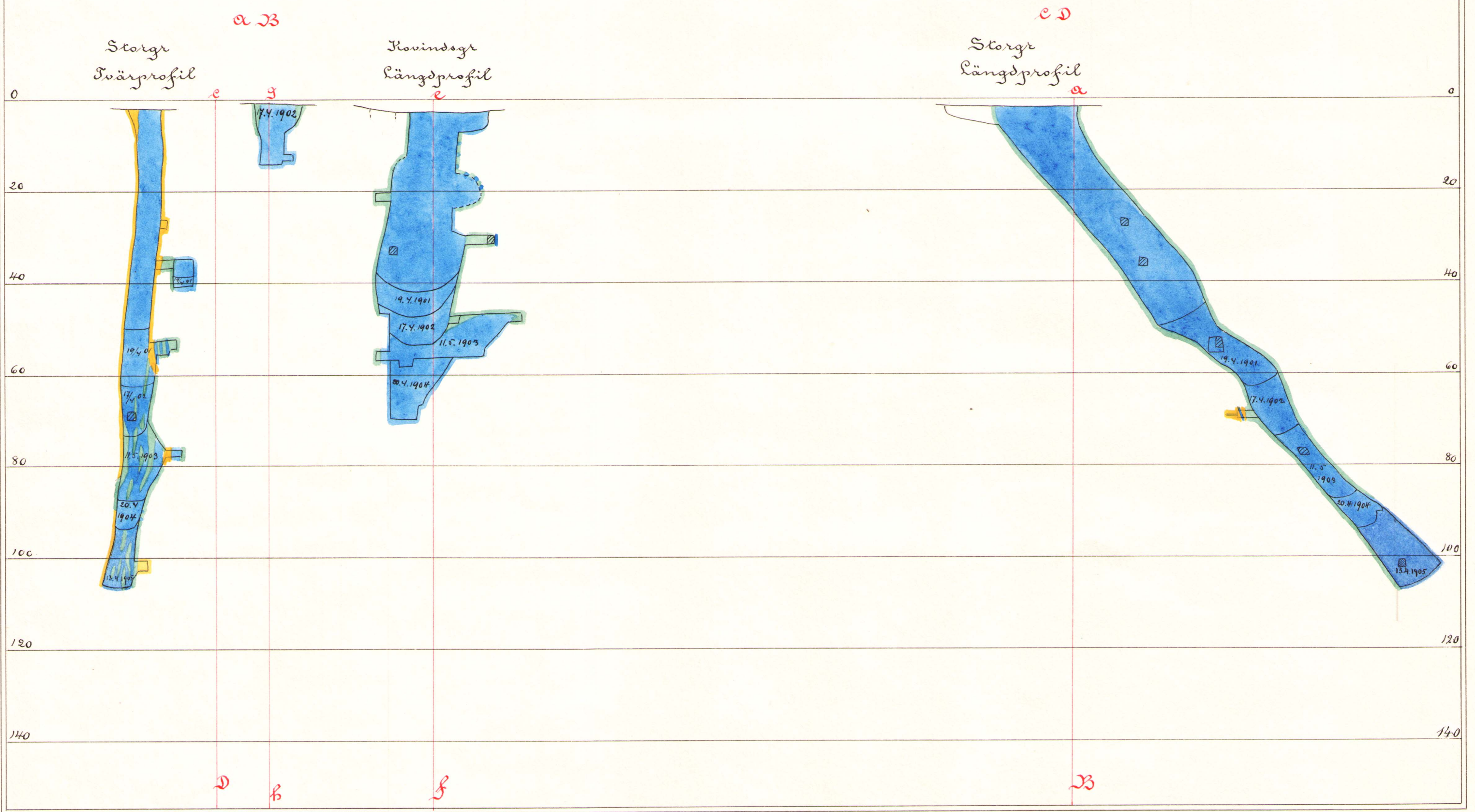

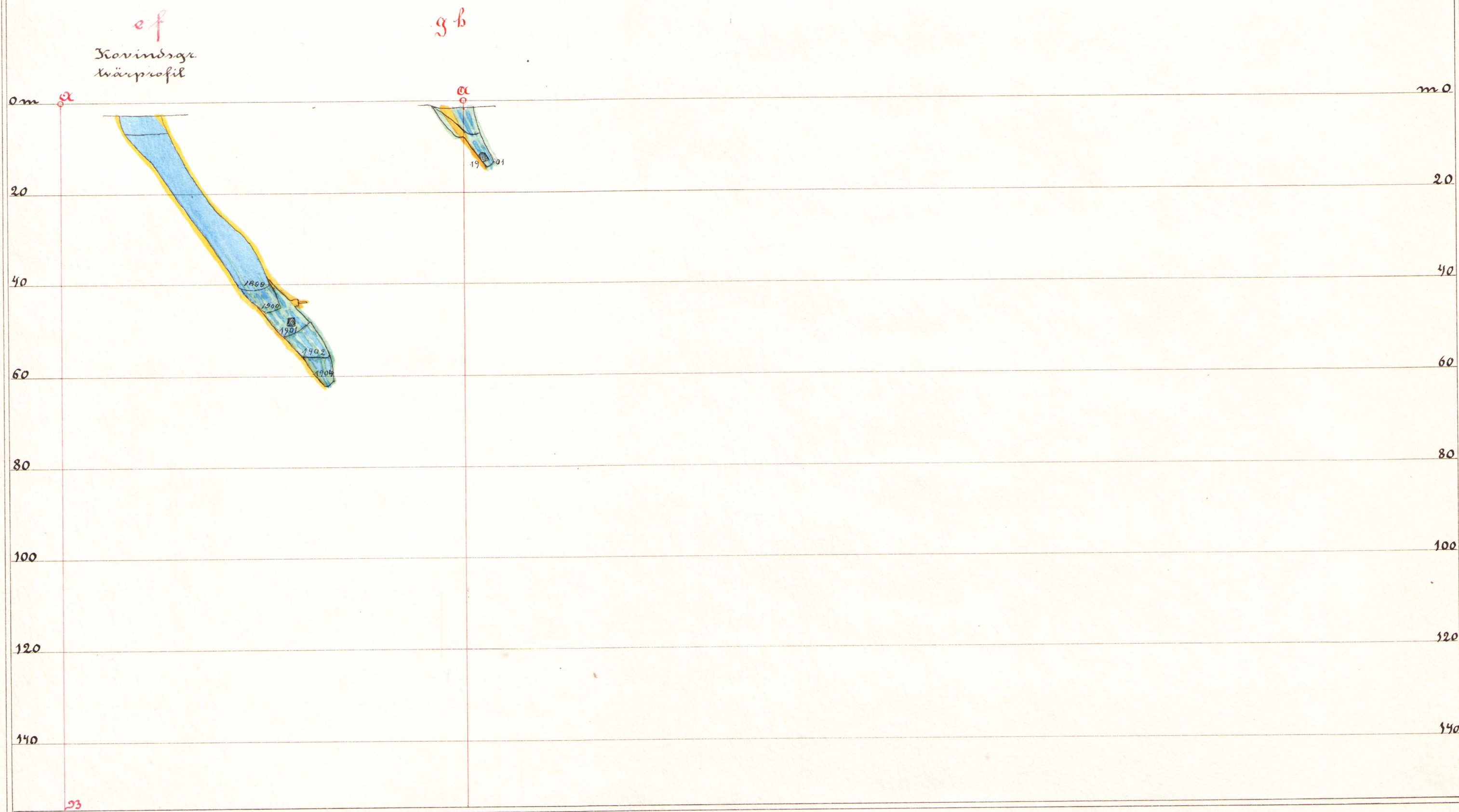

Profiler

Profiler

Beskrifning

Storgruvans utmål är beläget mellan Mållijön och Furbojön 4 à 5 km norr om Finnbo bruk. Den inmutades rista gången den 5 Augusti 1887 och belades med utmål den 17 Augusti 1888. Gruvan arbetades därefter till 1894, då den nedlades på grund af svårigheter vid berg- och vattenuppföringen. Man hade då endast hårtvinn. 1899 återupptogs gruvan, sedan konst och spel blifvit byggda, hvilka dragas af en fotogenmotor. Tyndigheterna utgöras af svartmalmer, som, åtminstone på nuvarande arbetsställning, föra amfibol-mineral. Den malmförande bergarten är hålleflint-gneis till texturen växlande mellan hålleflinta och finkornig gneis.

Malmen ligger i körtlar eller mindre linser, som vid Kovindsgruvan stryker i nära norr-söder, men vid Storgruvan i nära Öster-vest. Strax vest om Storgruvan tyckes malmen enligt den magnetiska kartan åter stryka i norr-söder.

Den magnetiska kartan visar starka kompassdrag, så att gruvorna sakna förvisso icke malmtillgångar. De största malmen tyckas ligga mellan de båda nu arbetade gruvorna samt vest om Storgruvan.

Malmen har i degen gifvit högt 50.5 % tackjärn (med 10 % kalk), hvilket höll endast spår af wafvel. Fosforhalten har varit emellan 0.008 % och 0.013 %

Ludvika i Februari 1900

Herman Vennetun